

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Esmorza amb mi **d'Iván Morales**

Amb Anna Alarcón, Andrés Herrera, Mima Riera i Xavi Sáez

Del 16/05 al 10/06/2018

Sala Beckett

Una producció LosMontoya. (pantalla&escena), companyia resident de la
Sala Beckett

DOSSIER DE PREMSA

Contingut

Presentació	3
Fitxa artística.....	4
Sinopsi	4
Sinopsi ampliada	5
Companyia resident.....	7
La productora	7
L'autor i director.....	8
El repartiment	9
L'equip	11
Informació pràctica	17

Presentació

Esmorza amb mi és la història de personatges com nosaltres, com els nostres amics, de com estimem, de com ens perdem, de com ens donem plaer, de què ens fa patir, i com intentem riure. Volem retratar-nos, parlar del que som, ens toca tornar a posar un mirall a escena. Volem tornar a treballar sobretot a partir de l'humor i l'amor.

Sé de un lugar la vam crear fa set anys i ara és moment d'obrir un altre cicle i tornar a parlar de la nostra quotidianitat, des d'una nova mirada. Potser ja no ens interessa tant parlar de com sobreviure a la mort de l'amor i a la ruptura dels vincles. Ara el que ens uneix és més complex: volem posar el focus en com podem tornar a creure i com pot tornar a néixer aquest amor; com ens apropem a la maduresa però no volem deixar de jugar, per més difícil que sembli de vegades.

Per això, el títol d'*Esmorza amb mi*, perquè de vegades l'ambició és només aquesta, més enllà de qualsevol somni grandiloqüent, arriba un moment on ja és un triomf senzillament esmorzar junts. **Què estem disposats a fer i a sacrificar per no deixar d'esmorzar junts?**

El text parteix d'un univers que vaig començar a desenvolupar fa més de vuit anys, just abans del principi de la crisi, inspirat per les lectures de Zygmunt Baumann, el hip hop anglès de la classe mitjana, les pel·lícules d'Arnaud Desplechin i com a resposta generacional al teatre costumista més aburgésat que es va posar de moda a Catalunya als anys 90. Amb el títol d'*Esmorza amb mi* i els seus personatges vaig treballar en un projecte cinematogràfic i en un còmic.

Finalment, arran de la feina que se'ns va girar amb la companyia Prizamata (que teníem amb l'Anna Alarcón i el Xavi Sáez), cap dels dos projectes va fer-se realitat, però les aventures sentimentals de la Natàlia i el Sergi demanaven trobar el seu espai per créixer. De fet, aquesta va ser la primera aventura on els tres components de Prizamata, ens vam trobar creativament. Per això, la història té el pòsit de bastants anys de cuina a foc lent. Ara és el moment de donar-li vida, utilitzant la plataforma de la nova productora losMontoya., i contrastar qui érem quan vam començar a tenir la necessitat d'explicar aquesta història i qui som ara.

Una cosa que l'experiència ens ha fet entendre molt clarament és que allargar el temps d'aixecar l'espectacle, més enllà del número concret de setmanes d'assaig, és la millor estratègia per fer reposar les emocions i els trànsits vivencials dels intèrprets, perquè neixin d'un lloc arrelat i no superficial. Cada tipus de teatre necessita els seus processos concrets. El nostre, per les seves necessitats emocionals, no es fa amb presses.

Així doncs, el nostre compromís és seguir fent créixer l'espectacle mentre tingui vida d'exhibició. A més a més, no és només l'estratègia més efectiva que coneixem per seguir traient rèdits laborals de la nostra inversió i allargar la vida dels nostres projectes, sinó perquè és la única manera que coneixem d'aconseguir que el teatre que fem sigui realment un procés de transformació vital per a nosaltres i els nostres espectadors.

Fitxa artística

Autoria i direcció: **Iván Morales**

Repartiment: **Anna Alarcón (Natàlia), Andrés Herrera (Salva), Mima Riera (Carlota) i Xavi Sáez (Sergi)**

Escenografia i il·luminació: **Marc Salicrú**

Vestuari: **Míriam Compte**

Música i disseny de so: **Clara Aguilar**

Moviment: **David Climent**

Fotografia: **Sandra Roca i Ona Millà**

Disseny gràfic: **Marc Rios**

Producció: **Clara Aguilar**

Construcció escenografia: **Óscar Hernández (ou)**

Ajudant de direcció i producció: **Ona Millà**

Assistent de direcció i cos: **Carla Tovías**

Agraïments: **Pau Gener, Sergi Casals, Lan Dry, Dask (in memoriam) i Centre Kine Gavà**

Una producció de losMontoya (pantalla&escena)

Amb la col·laboració de la Sala Beckett

Una producció de losMontoya (pantalla&escena), companyia resident de la Sala Beckett la temporada 2017/18

Sinopsi

La Natàlia i el Salva s'han enrotllat cinc vegades, no més. La seva relació ha estat fins ara poc profunda, pràcticament no saben res l'un de l'altre. El Sergi i la Carlota s'estimen. Porten poc més d'un any junts, i potser les coses ara són més difícils del que eren en un principi, però si una cosa tenen clara és que encara aposten per la seva relació. La Natàlia ha decidit fer un documental sobre el desamor, per veure si, compartint el seu dolor amb el món, aquest deixarà de pesar-li tant.

De vegades l'ambició és només aquesta, senzillament esmorzar junts, més enllà de qualsevol somni grandiloqüent. Què estem disposats a fer i a sacrificar per no deixar d'esmorzar plegats?

Sinopsi ampliada

El Sergi i la Carlota s'estimen. Porten poc més d'un any junts, i potser les coses ara són més difícils del que eren en un principi, però si una cosa tenen clara és que encara aposten per la seva relació. Ell acaba de fer quaranta anys i, tot i haver-se dedicat tota la vida a vendre droga tova a mitja escala amb prou control i intel·ligència com per no haver tingut mai cap problema amb la llei, és un tio bastant comú. El Sergi és com un cosí o un veí, encara que té una intel·ligència excepcional, gràcies a la qual sempre ha caigut de peu tot i haver jugat amb foc.

Aquest tarannà li va fer entendre fa uns pocs anys que amb la seva "feina" no estava aportant res de bo a la societat i que era ineludible reinventar-se. I en això es troba ara mateix: treballa de zelador a un hospital per sentir-se una mica útil al món. La seva assignatura pendent és abandonar la ciutat i tornar a la vida rural i senzilla, com quan era un nen i vivia en un petit poble de l'interior de Catalunya, i tenir un fill d'una vegada.

La Carlota és una mica més jove. Ella també està en procés de reinventar-se, però és d'aquelles persones que, a primera vista, sembla portar una vida excepcional i fins i tot envejable. Des de ben jove, la seva gana immensa l'ha portat a situacions que escapaven del seu control més d'un cop, però també l'ha fet gaudir de certs privilegis que només una certa classe de persones hi ha un espai que sobra accedeixen. Abans del Sergi, la seva parella era un famós actor francès, ric i bohemí, amb qui viatjava pel món de manera caòtica i excessiva, però mai avorrida. Ella ha estat cantant, model, actriu, però en el fons la seva ànima sembla trobar-se a casa quan no s'exposa als altres. Mai ha estat tan feliç com quan es tanca a esculpir. Quan va conèixer el Sergi, la Carlota no estava en un bon moment, presa per una profunda depressió, prenent ansiolítics, molt perduda, però amb l'orgull suficient com per no voler ser salvada per ningú. Però aquesta relació finalment va ajudar-la a arrelar-se i a deixar-se de castigar. Els dos porten poc més d'un any junts, molt intens, amb bastants alts i baixos, però també amb una convicció creixent en la seva relació: són dues tempestes que es calmen quan es troben.

I potser ara ella també comença a sentir la necessitat de ser mare i d'abandonar la ciutat. Han fet el seu refugi a Monistrol, amb un hort on el Sergi pot tornar a posar en pràctica el que els seus avis li van ensenyar quan era un nen, i amb espai suficient perquè la Carlota pugui gaudir d'un taller per dedicar-se per fi *full time* a les seves escultures. Només han de trobar el moment idoni per anar a viure-hi.

La Natàlia i el Salva s'han enrotllat cinc vegades, no més. La seva relació ha estat fins ara poc profunda, pràcticament no saben res l'un de l'altre. La Natàlia té trenta i pocs anys, un fill amb un home de qui ha trigat molt, massa, en desenamorar-se, poques perspectives professionals a part de la feina de cambrera en un dels bars més canalles del Xino, molt estrès, i la necessitat d'entendre d'una vegada per què l'amor la fa patir tant. És per això que, seguint la seva vocació artística mai del tot reeixida, ha decidit fer un documental sobre el desamor, per veure si, compartint el seu dolor amb el món, aquest deixarà de pesar-li tant. En la seva frenètica vida de mileurista urbana buscavides i mare separada, els vídeos, de gent corrent explicant-li com han sobreviscut als mals d'amor, són la manera que ha trobat de meditar i dedicar-se una mica de temps.

El Salva és, aparentment, un triomfador. Té quaranta i bastants, i encara va tenir temps de trobar el seu lloc quan la situació econòmica del país semblava més fructífera. Tot i haver començat de jove en l'escena de la música underground Barcelonesa post-92, fa temps que es guanya bastant bé la vida composant temes per grups *mainstream* i cançons publicitàries. Menysprea la seva feina, cada cop més, però no troba cap motiu per deixar-la ja que gràcies a ella ha sobreviscut a la crisi.

La seva vida sentimental és la d'un Peter Pan que està perdent les forces físiques i anímiques per continuar sent-ho. Quan coneix la Natàlia, es torna a enamorar apassionadament, com feia anys -potser dècades- que no li passava. Voldria entregar-se tant com pogués a aquest amor, ja que és la seva única possibilitat de salvació, de tornar a sentir alguna cosa. Abans que pugui confessar els seus sentiments, ella té un accident amb la seva bicicleta que la porta a l'hospital, on es tornarà a trobar amb el Sergi, a qui coneix de quan eren adolescents i ella li comprava xocolata a la plaça davant del seu institut. Mai han estat grans amics, però acostumaven a xerrar una mica a cada transacció. Ara que es tornen a trobar, potser portats per la nostàlgia, reprenen la seva amistat.

I és així com aquestes dues parelles, la Natàlia i el Salva i el Sergi i la Carlota es creuen, donant peu a aquesta història, de peripècies aparentment senzilles i domèstiques, que serveixen per explorar com aquests personatges estimen i s'estimen. Sergi, Natàlia, Carlota i Salva busquen aprendre a gaudir de la vida com quan tot semblava més fàcil, però sense enganyar-se, sense deixar de ser adults. Potser al final, quan no tinguin cap mena de sortida d'emergència a prop i es vegin obligats a estar junts i mirar-se els uns als altres, puguin aconseguir-ho. O potser no. Ho haurem de veure.

Aquest és el punt de partida argumental d'*Esmorza amb mi*.

Companyia resident

La Sala Beckett escull cada temporada dues companyies teatrals professionals per oferir-los la possibilitat de dur a terme el procés de creació d'un nou espectacle en el context de les nostres activitats de creació i exhibició, i amb l'ajut tècnic, artístic i econòmic de la Sala Beckett.

Durant la temporada 2017-18 han estat en residència la Cia. Arcàdia i LosMontoya. (pantalla & escena).

La productora

LosMontoya. (pantalla & escena) neix amb l'espectacle *Esmorza amb mi*, escrita i dirigida per Iván Morales, un projecte que es va gestar en l'antiga companyia Prizamata, formada Anna Alarcón, Xavi Sáez i Morales, però que no es va acabar de realitzar mai. Recuperant part del repartiment -i afegint-hi nous talents-, triem aquest espectacle com a exemple representatiu del tipus de teatre que volem generar amb nova productora. Creiem que és una obra que troba l'equilibri entre la humilitat i l'ambició amb la que volem encetar el nostre camí.

Volem crear una productora que ens serveixi de plataforma sòlida d'on aixecar projectes teatrals i audiovisuals de vocació popular i rigorosa, que puguin ser atractius per a un públic que no acabem de cuidar: la gent que no arriba als vint anys o els que just acaben d'arribar a la quarantena. Pot semblar un ventall de gent massa ampli, però si donem un cop d'ull a les audiències televisives, les sales de cinema o, sobretot, els patis de butaques, comprovarem que no és un públic a qui estiguem cuidant prou; i que fins i tot quan sembla que participa de la cultura més *mainstream* es tracta com si fos l'excepció. Nosaltres creiem que la gent jove del nostre país necessita i es mereix una narrativa pròpia, ideològica, artística i també industrialment, feta amb la màxima ambició creativa i artesanal possible. I és cap aquesta direcció cap on volem anar.

L'autor i director

Iván Morales

L'Iván Morales porta vint-i-cinc anys damunt dels escenaris i darrera la càmera en múltiples projectes de tot tipus, però des de l'any 2007 s'ha submergit en el món de la dramaturgia i la direcció. Ha estat guionista de varis curts i llargmetratges d'entre els quals en destaquen *Mi dulce* (2000), *El truco del manco* (2008), guanyador de tres premis Goya i *Dibujo de David* (2007) que també va dirigir.

Pel que fa a teatre cal destacar la feina feta amb la seva companyia Prismaata: *Sé de un lugar* (premi Butaca 2012 a millor obra de petit format i premi TimeOut 2012 a millor obra de creació. Recentment, ha estat traduïda i representada en gallec sota la direcció de Xosé Leis, *Els desgraciats* i *Jo-Mai* (Teatre Lliure temporada 13/14) i *Cleòpatra* dins del tríptic *Tot pels diners* de LaBrutal (Teatre Lliure Temporada 14/15). El 2017 obre la temporada a la Sala Villarroel amb *La calavera de Connemara* de Martin MacDonagh. Recentment, ha estat el *showrunner* i guionista de la sèrie *Heavies tendres* (Canal 33), creada per Juanjo Sáez. Aquesta temporada, Iván Morales és l'artista EN RESIDÈNCIA a l'Institut Joan Fuster, sota la coordinació de la Sala Beckett.

El repartiment

Anna Alarcón

Graduada en interpretació, veu i cos al Col·legi de Teatre de Barcelona, ha completat la seva formació amb professors com Javier Daulte, Javier Galitó-Cava, Mercè Boronat, Jordi Prat i Coll, Luis de la Madrid, Antonio Chavarrías, Brian Yuzna, Judith Colell, Manuel Lillo, Txiqui Berraondo, Anna Frenkel, Alejandro Maci, Lisa Akison, Esther Momblant i Christian Atanasiu.

En teatre ha participat en espectacles com *Hedda Gabler*, dirigit per Pau Carrió (Biblioteca de Catalunya, 2008); la trilogia de Pau Miró *Girafes* (Festival Grec, 2009), *Lleons* (TNC, 2009) i *Búfals* (Temporada Alta, 2008); *Litus*, de Marta Buchaca; *Sé de un lugar*, d'Iván Morales (2011-2013, Premi Butaca a la millor obra de petit format. Premi Time Out a la millor obra de creació); *Psicosis de les 4.48*, de Sarah Kane, direcció Moisès Maicas (La Seca Espai Brossa, 2015; Sala Beckett, 2017); *La fortuna de Sílvia*, de Josep Maria de Sagarra i dirigit per Jordi Prat i Coll (TNC, 2016) i *Els tres aniversaris*, de Rebekka Kricheldorf, i dirigit per Jordi Prat i Coll (La Villarroel, 2017).

En televisió ha treballat a *Mar de fons* (2006), *El cor de la ciutat* (2007), *Automàtics* (2007), *La otra ciudad* (2008), *Ull per ull* (2009), *La Riera* (2010-2015), *Pop Ràpid*, *Nit i dia* (2016-2017) i *Félix* (2017); i ha participat en els curtsmetratges *360°* (premi a la millor actriu al festival de cine Salenti Finibus Terrae, 2010), *El ataque de los padres mutantes*, *Beautiful world*, *El velatorio* i *Nito*. En cinema, *El vent és això*, dirigit per Pere Vilà (2017), *Sal y diviértete*, de Luis Aller (2017), *L'altra frontera*, d'André Cruz Shiraiwa (2013) i *Insensibles*, de Juan Carlos Medina (2011).

Andrés Herrera

Comença la seva trajectòria professional en televisió amb *Estació d'Enllaç* (1996) i al cap de dos anys inicia una gira mundial amb la prestigiosa companyia La Fura del Baus amb l'obra *Fausto versió 3.0*. Entre els directors de teatre amb qui ha treballat, destaquen Daniel Veronese (*Mujeres soñaron caballos*, 2007); *Glengarry Glen Ross*, 2009-2010 i *Sota Teràpia*,

2016), Jordi Casanovas (*Una història catalana*, 2011-2013 i *Port Arthur*, 2016), Marília Samper (*L'alegria*, 2017), Carol López (*Una historia en cuatro partes*, 2004; *VOS*, 2005; *Last Chance*, 2006; *Res tornará a ser com abans*, 2012 i *El viaje a ninguna parte*, 2014), Julio Manrique (*Roberto Zucco*, 2013), Josep Maria Pou (*Prendre partit*, 2013-2014), Pau Miró (*Balas y sombras*, 2006) i Sergi Belbel (*Forasters*, 2004), entre d'altres.

En cinema ha participat a pel·lícules *Novios* (1998) de Joaquín Oristrell, *El perfume* (2005) de Tom Tykwer, *Hierro* (2008) de Gabe Ibañez, *Las dos vidas de Andrés Rabadán* (Gaudí a millor actor secundari, 2008) de Ventura Durall, *Pa Negre* (2010) d'Agustí Villaronga, *El bosque* (2013) d'Oscar Aibar, *Vulcània* (2014) de José Skaf, *Nieve negra* (2016) de Martín Hodara i *La higuera de los bastardos* (2016) d'Ana Murugarren. En televisió ha participat en sèries com *Los hombres de paco* (Antena3), *Sin tetas no hay paraíso* (Tele 5), *Amar en tiempos revueltos* (TVE), *Polseres vermelles* (TV3), *Isabel* (TVE), *Kubala*, *Moreno y Manchón*. (TV3), *Nit i Dia* (TV3) i *Com si fos ahir* (TV3), entre d'altres.

Xavi Sáez

Graduat al Col·legi del Teatre de Barcelona, ha completat la seva formació amb Txiqui Berrondo, Manuel Lillo, Boris Rottenstein, Merçè Lleixà, Jordi Godall, Cacu Prat, Jon Davison, Tamzin Townsend, Jordi Mesalles i Marc Martínez, entre d'altres. Ha col·laborat amb companyies com Ad Livitum, Atolladero, La Cubana i la Cia. Marta Carrasco (*J'arrive* i *Gagà*).

En teatre ha participat en espectacles com *Super-Rawal* (2002) de Marc Martínez; *Que va passar quan la Nora va deixar al seu home o els pilars de les societats* (2008) d'Elfried Jelinek i dirigit per Carme Portaceli; *Julieta y Romeo* (2011) de William Shakespeare, adaptació i direcció de Marc Martínez; *Zero* (2012) de Pep Pla i Albert Boronat (Grec Festival, Espai Lliure); *La monja enterrada en vida o secrets d'aquell convent* (2012) de Nao Albet i Marcel Borràs; *Sé de un lugar* (2012) i *Jo Mai* (2013) d'Iván Morales; *La revolta dels Àngels* (2015), de Borja Sitjà; *Qui bones obres farà* (2016) de Pep Tosar; *Ningú et coneix com jo* (2016) de Roger Peña, i *Amanda T* (2016) d'Àlex Mañas, entre d'altres.

En cinema ha participat a *No sé decir adiós* (2017) de Lino Escalera, *Jean François i el sentit de la vida* (2017) de Sergi Portabella; *Letters to Paul Morrissey* (2016) d'Armand Rovira; *Carta para Evita* d'Agustí Villaronga; *És quan dormo* (2010) de Marcel Juan i Sergi Silvestre, *La cicatriz de la muñeca*, entre d'altres. També ha codirigit, juntament amb Hugo del Pozo i Iván Morales, *L'estat del lloc*, una versió punk de l'obra d'Albert Camus.

Mima Riera

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona en d'interpretació (text), ha realitzat cursos amb John Strasberg, Clara Segura, Luci Lenox, Fernando Piernas, José Sanchis Sinisterra, Anatoli Vassiliev, Peter Clough i Christin Adaire, Raquel Carballo i Christian Atanasiu.

En teatre ha participat a *Kafka a la ciutat de les mentides*, text i direcció

de Llätzer Garcia (Festival Grec de Barcelona, 2011); *Cartes des de Tahrir* de Pau Carrió (Teatre Lliure, 2012); *Ens hauríem d'haver quedat a casa*, text i direcció de Llätzer Garcia (Sala Muntaner, 2012); *La terra oblidada*, text i direcció de Llätzer Garcia (Sala Flyhard, 2012); *Mobydick*, versió de Marc Artigau i dirigida per Juan Carlos Martel (Teatre Lliure, 2014); *La revolució no serà tuitejada* amb textos de Guillem Clua, Pau Miró i Jordi Casanovas (Teatre Lliure, 2013); *Victòria d'Enric V*, versió de Pau Carrió (Teatre Lliure, 2014); *El caballero de Olmedo*, dirigida per Lluís Pasqual (Teatre Lliure, Teatro Pavón, Festival de Teatro Clásico de Almagro, 2014); *L'onzena plaga* de Victòria Szpunberg amb direcció de David Selvas (Espai Lliure, 2015); *Mammón* de Nao Albet i Marcel Borràs (Espai Lliure, 2015); *El somni americà* d'Oriol Tarrasón (Teatre Lliure, 2015); *El test* de Jordi Vallejo Duarri dirigida per Cristina Clemente (Sala Muntaner, 2016); *La Treva* de Donald Margulies i dirigida per Julio Manrique (La Villarroel, 2016). També l'hem vista a *Vides Privades* de Noel Coward, direcció de David Selvas i Norbert Martínez (Teatre Borràs, 2017) i *Paraules encadenades*, de Jordi Galceran i direcció de Sergi Belbel (Festival Grec de Barcelona, 2017, La Villarroel).

En televisió ha treballat a *Cites* de Pau Freixas (TV3, 2015-2016) i *Nit i Dia* de Lluís Arcarazo i Jordi Galceran amb direcció de Manuel Huerga i Oriol Paulo (TV3 i Mediapro). En cinema, als llargmetratges *La nit que va morir l'Elvis* d'Oriol Ferrer (2009) i *El árbol sin sombra* de Xavi Miralles (2012).

L'equip

Marc Salicrú

Escenògraf i il·luminador

Inicia el seu recorregut a Can Xalant, Centre de Creació i Pensament Contemporani de Mataró, l'any 2009, on hi té estada com a artista resident fins el 2013 i posteriorment estudia Escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Paral·lelament es forma en *workshops* de cinema, programació, tecnologia expressiva i control d'audiovisuals a Hangar, Telenoika i ESCAC. Va ser seleccionat per formar part i exposar el seu treball al WEYA 2012 (World Event Young Artists) a Nottingham en el marc de les Olimpíades Culturals de Londres 2012.

És fundador del col·lectiu VVAA, amb qui ha creat els espectacles i ha dissenyat l'espai i la llum de *LIKE SI LLORAS* d'ELS MALNASCUTS (Sala Beckett 2016, Volksbühne P14 Berlin 2017) i *WOHNWAGEN* de Rémi Pràdere (La Seca- Espai Brossa 2016, Teatro Español 2017) on també en cofirma la dramaturgia. Ha dirigit, juntament amb Anna Serrano i Elena Martín, l'espectacle *POOL (NO WATER)*, de Mark Ravenhill, amb la companyia Íntims Produccions (FiraTàrrrega17, Sala Beckett 2018) i en dissenya l'espai i la il·luminació.

Com a escenògraf també ha treballat amb directors com Iván Morales a *La Calavera de Connemara* de Martin McDonagh (Sala Villarroel, 2017) i *Wasted* de Kate Tempest (FiraTàrrrega15 – Frinje 2016), amb Toni Casares a *Eva i Adela* de Mercè Sarrias (Sala Beckett 2017), amb Àlex Mañas a *Amanda T* (Sala Atrium 2016), Daniel Anglès als musicals *RENT* de Jonathan Larson (Barcelona 2016) i *Fun Home* de Lisa Kron i Jeanine Tesori (Barcelona 2018), amb Àngel Llàcer de Bernard Slade a *Un cop l'any* (Teatre Poliorama 2017 / Teatro Marquina, Madrid 2018) i amb Joan Maria Segura o Anna Llopart en diversos espectacles.

Ha dissenyat la il·luminació de *Sacrifici*, de Sergi Pompermayer (Off Sala Villarroel 2017), *You say tomato*, de Joan Yago (Sala Muntaner, 2015, Club Capitol 2016), *cabaretA*, de Maria Molins i Bàrbara Granados (Espai Lliure de Montuïc, 2018), *SILENCE* de Nico Jongen (Sala Hiroshima 2018). Ha treballat en espectacles de Carles Santos, Xavier Albertí, Magda Puyo, David Selvas o Dagoll Dagom com ajudant d'escenògrafs com Montse Amenós, Lluç Castells, Pep Duràn, Jose Novoa o l'il·luminador Albert Faura.

Clara Aguilar

Música, disseny de so, producció

Músic i llicenciada en Periodisme i en Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra i en estudis de gènere per la Universitat de Barcelona. En el camp de la música, ha fet dos espectacles de petit format (*Josep Carner. Poemes musicats* i *Amb els peus descalços* a l'Espai Lliure Creació Carme Malaret) i amb la seva banda Böira ha publicat el disc *Si de la runa naixés* (2015) i dues bandes sonores: el curtmetratge *Sagnant/Bleeding* de Tatiana Dunyó (Escac Films, 2014) i el documental *Postcards From Nepal* de Maria Moure y Per Rueda (2016).

En arts escèniques, ha creat la música i espai sonor del projecte *Bereshit. Gènesi o en el principi* d'ELS MALNASCUTS (Sala Beckett, 2017): *La caiguda, Arbre de la ciència del bé i del mal, A la recerca de l'arbre de la vida, El verb creador TITOL(A) i I es va fer la llum*. Com a membre del col·lectiu artístic VVAA ha creat la música i espai sonor de *Pool (No water)* de Mark Ravenhill, amb la companyia Íntims Produccions (FiraTàrrrega17; Sala Beckett, 2018) i *Like si lloras* del col·lectiu VVAA (Sala Beckett, 2017; Volksbühne P14 Berlin, 2017). Des del gener 2017, treballa amb la companyia T de Teatre com a responsable de comunicació, i participa en la producció *Los vecinos de arriba* de Cesc Gay (Elefant). Amb la productora losMontoya, coordina la producció de l'espectacle *Sé de un lugar* d'Iván Morales (Sala Beckett, 2018).

Ona Jané Millà

Ajudantia de direcció, fotografia, producció

Estudia la carrera de cinema i audiovisuals a l'Escac del graduant-se amb el curt *Lea* mentre treballa fent producció a diferents projectes i productores de Barcelona com Solanes films, Utopic i Surfilm, entre altres. Una vegada acaba l'ESCAC entra a l'estudi Laura Jou com a ajudant de direcció de tallers d'interpretació a càrrec de Laura Jou, Isaac Alcayde, Marc Martínez i Iván Morales. Alguns dels projectes on ha treballat en els equips de direcció i producció són *Sé quién eres* de Pau Freixas (2015), *La llum d'Elna* (2016) de Margarita Melgar i direcció de Sílvia Quer, *La niebla y la doncella* (2016) d'Andrés M. Koppel, *En zona hostil* d'Adolfo Martínez (2016), *Genius* de Kenneth Biller, Noah Pink (2017), *Jean François i el sentit de la vida* de Sergi Portabella (2017), *Las leyes de la termodinàmica* de Mateo Gil (2017), entre d'altres. Juntament amb Iván Morales crea el gener de 2018 la productora losMontoya. (pantalla & escena).

Míriam Compte

Disseny de vestuari

Formada en disseny de moda especialitzat en espectacles i comunicació social a l'EATM-ESDI (Escola d'Arts i Tècniques de la Moda) de Barcelona, comença a treballar a Londres en una empresa de vestuari per a cinema on perfecciona el coneixement de barreteria, vestuari d'època i sastreria. Amb 20 anys de carrera professional dissenyant vestuari per teatre, dansa, òpera i cinema, Compte ha treballat en la majoria dels espectacles de Joan Ollé. Entre els últims, destaquen *El somni d'una nit d'estiu* de W. Shakespeare (2014), *En la solitud dels camps de cotó* de Bernard-Marie Koltès (2017) i *Desig sota els oms* d'Eugene O'Neill (2017). També ha col·laborat amb directors d'escena com Iván Morales (*La calavera de Connemara* de Martin McDonagh, 2017), Jordi Prat i Coll (*Blau* de Ferran Joanmiquel, 2015; *La fortuna de Sílvia* de Josep Maria de Sagarra, 2016; *Els tres aniversaris* de Rebekka Kricheldorf 2017), Joel Joan (*El nom* de Matthieu Delaporte i Alexandre de la Patellière, 2012), José Sánchez Sinisterra (*Cartas de amor a Stalin*, 2000; *Carta de la Maga a Bebe Rocamadour*, 2002; *Flechas del Angel del Olvido*, 2004), Lourdes Barba (*Dies felïços* de Samuel Beckett 2011), Pep Pla (*L'home, la bèstia i la virtut* de Luigi Pirandello, 2008; *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand, 2009; *Kvecht* d'Steven Berkoff, 2010), Roger Bernat (*Una història d'amor*, 1996), Xavier Albertí (*La cita* de Lluïsa Cunillé, 1999), Mario Gas (*El criat* de Robin Maugham 2000), Carme Portacelli (*Cara de foc* de Marius Von Mayenburg 2001; *Ball trampa* de X. Durringer. 2001), entre d'altres.

En cinema ha treballat amb Julio Wallowicz (*La silla*, 2005) i Roger Gual (*Smoking Room*, 2001) i José Luis Guerín (*La ciudad de Sílvia*, 2006), entre d'altres. Des de fa més de 10 anys imparteix classes de disseny de vestuari per a cinema, teatre i publicitat en diverses escoles de disseny de moda de Barcelona (entre elles EATM-ESDI, BAU, IDEP). Ha rebut el Butaca al Millor Disseny de Vestuari per *L'oncle Vània* d'Anton Txékhov (2005), el premi de la Crítica a Millor Disseny de Vestuari per *Doña Rosita la soltera* de Federico García Lorca. (2015), el Butaca a Millor Disseny de Vestuari per *Somni d'una nit d'estiu* (2015) i per *Molt soroll per no res* de W. Shakespeare (2016).

David Climent

Moviment

Actor, *performer*, dramaturg, director escènic, realitzador de paelles i nascut a Castelló fill d'una carnissera i un paleta. Cap al 1993, funda La Nefaria o Poaldefem, on participa en una sèrie de performances que sorgeixen d'un fort compromís social i polític. Després d'uns anys de creacions instintives i autodidactes, el 1997 decideix començar a formar-se com a actor, realitzant tallers i seminaris amb professionals com Xesca Salazar i Valentí Pinyot. Posteriorment funda amb altres artistes La Casual, una companyia de teatre vinculada a la Universitat Jaume I. Allà coneix Pablo Molinero, amb qui al 2003 crea la companyia Loscorderos.sc. Alguns dels seus espectacles són *Crónica de José Agarrotado* (Premio Aplauso Sebastià Gasch), *El cielo de los tristes* (premi Sebastià Gasc, Premi Cenit certamen nuevos investigadores teatrales), *El mal menor* (premi Unnim de teatre), *El hombre visible*, *Tocamos a dos balas por cabeza*, *Afasiants-The last conference*, creat juntament amb el grup Za!, i *Soterrani còsmic* (Circ d'Hivern Ateneu de Nou Barris), entre d'altres. Les creacions de Loscorderos.sc són narracions allunyades del simple retrat naturalista de la realitat i es caracteritzen per investigar el llenguatge escènic a través del text, la fisicalitat, els objectes i el so.

Climent també ha treballat com a intèrpret amb companyies com La Danaus, Sol Picó, La Fura dels Baus, Visitants, La viuda, així com amb els creadors Sergi López, Jorge Picó, Juan Carlos Lleida i Enric Montefusco, entre d'altres. També ha col·laborat en diferents projectes escènics com *Caín & Caín* d'Eduard Fernández y Pep Ramis (Mal Pelo), *Pelat* de Joan Català, *Compra'm* i *The legend of burning man* d'Insectotrópics; *Wasted* de Kate Tempest i *La calavera de Connemara* de Martin McDonagh dirigits per Iván Morales, i *Ji Gou* de Neus Vila Jurgens, entre d'altres.

Carla Toviás Gabarró
Assistent de cos i direcció

Estudia interpretació a l'escola Estudis Bertó Toviás on s'especialitza en la pedagogia de Jacques Lecoq. Al acabar els estudis professional funda la companyia La Bitàcora Teatro amb l'espectacle *El circo del emperador* (2013). Des del 2012 i fins l'actualitat forma part de la cia. Teatre Tot Terreny dirigida per Quimet Pla i Núria Solina en la qual participa en diferents espectacles: *El General Bum Bum*; *Roda, roda...poesia*; *Colors* i *Odisseus*. En aquesta companyia adquireix experiència en diferents àmbits: producció i distribució d'espectacles, dramaturgia, ajudanties de direcció, creació i confecció de vestuari i escenografia i interpretació. Des del 2013 a l'actualitat es membre de la cia. Teatracció dirigida per Angel Bonora on es desenvolupa en el teatre d'intervenció social per a joves amb diferents obres: *Que sí, vida!*; *Nyam, nyam*; *Ja n'hi ha prou* i *Dona igual*.

Actualment segueix formant-se en l'àmbit teatral amb Isaac Alcayde a l'Estudi Laura Jou, i des del 2014 s'introdueix al món de la dansa contemporània formant-se en escoles com Àrea, Varium i NunArt i crea el seu primer solo: *El Cercle*. També experimenta les art circenses a l'escola Rogelio Rivel especialitzant-se en verticals i acrobàcies.

Informació pràctica

Esmorza amb mi

d'Iván Morales

Del 16/05 al 10/06/2018

De dimecres a dissabte, 20:30h

Diumenge, 18:30h

Sala de baix

De 9€ a 18€

Una producció de LosMontoya. (pantalla&escena), companyia resident de la Sala Beckett

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

T: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat